

KLUCHTIG LIED op de SCHOONE WANDELING TE FLANKENBERGHE of het ijzeren reuzenwerk genaamd de PIERE, metende 300 meters ver in zee.

STEMME : Mijn schoone Dalia. Worden van Jan Van Wilpen.

1. Het was op eenen morgenstond
Dat ik mij reeds alhier bevond
'k Liep in gedachten in mijn vizioen
Ik dacht 'k zal maar een wandeling doen
Naar Flankenberghe, ja zonder erge
'k Was daar gekomen, 'k heb daar vernomen
Een visscherinnetje verheugd en blij,
Ach kom zei zij, ga mee met mij,
Beziat die schoone Flankenbergsche stad
Die vroeger nooit alzo bestaan en had.
2. 'k Nam haar zoo zachtjes al bij haar hand,
Wij trokken samen al langs het strand
'k Zei visscherinnetje wat is dat daar
Ach sprak het meisje vreest geen gevaar
Het is de Piere, voor de plezieren
Eij zomertijden, om te verblijden
Al waar het voor een zot of een paljas
Maakt geen ambras, het komt van pas,
'k Liep in het zand tot over mijne knien
Om dat groot werk dat gymenas te zien.
3. Die Piere is 't schoonste van geheel de stee
Drij honderd meters staat hij in zee
Dat gaat zoo rap dat machiene werk,
Die ijzer palen die staan zoo sterk,
Veel suveljanten, en veel passanten
Heeren en damen, gij moet u niet schamen,
Voor al die willen op de Piere gaan
En blijft niet staan, toe maakt gedaan
Gij zult niet vallen want hij is te breed,
En ook niet trappen op malkanders kleed.
4. Men zal daar drinken in een hotel
En al verkrijgen wat dat men wil,
Zijt gij van drinken of wandelen moe
Gij doet maar seffens uw oogen toe,
Rust op de banken, 't zijn zachte planken
Of visschen vangen, naar uw verlangen,
En 's avonds late langs die frissche zee
Gij rust in vree, met liefde mee
'k Zei visscherinnetje dat is plezant
Die Piere is 't schoonste van ons Belgenland.

5. En g'hebt daarbij die schoone diek
 De gaze brandt en ook den electric,
 Die schoon hotels die groote casino
 Enfin 't is beter of in Congo,
 Wilt gij dinneren ; of promeneeren
 Wilt g'u verfrisschen, gelijk de visschen
 Met schoon seizoen en wel ge neemt een bad
 O dat is wat, in deze stad
 Damen en heeren leven g'heel plezant
 Nog beter als in 't luiielekkerland.
6. Wat zegt gij van die schoone stad
 Die zooveel grootsch en nieuws bevat
 Het bolk bewondert die schoone kust
 Waar zij verblijven met liefde en lust
 De bootjes varen, op de zeebaren
 Voor de kasteelen, 't muziek aan 't spelen
 En over 't water danst men met plezier
 Op d'ijzere Pier', toe komt naar hier
 O Blankenbergh, klein plekje grond
 Uw naam floreert de gansche wereld rond.

Jan Van Wulpen

WATERTORENS.

In het vermaarde Nederlandse tijdschrift "Heemschut" van maart 1978 verscheen een interessant artikel over "De watertoren van Heerenveen".

We nemen een paar zinnen over uit die bijdragen en laten onze lezers zelf maar even bezinnen.

"In de argumenten tegen de sloop van dit uit 1915 stammende bouwwerk, werd ook het toch wel boeiende silhouet genoemd, door Hepkema al geprezen, maar later in niet geringe mate vervuild door drie hoge woontorens. De onmenselijke maat van de plumpe flats geeft Heerenveen het schijn-effect van grootstedigheid."

"Op een trieste namiddag afgelopen herfst nam de raad het onthutsende besluit om het markante bouwwerk te slopen. Erg lang is er niet over gediscussieerd. Het werd een 'contre-coeur'-beslissing - de stille sympathie, die er voor het zo typerende herkenningsymbool bestond, verloor het in de financiële afweging".

"Het blijft intussen een intrigerende vraag waarom de plaatselijke gemeenschap niet in verzet is gekomen tegen de afbraak. Was er een te groot geloof in de verwachting dat de raad toch niet zo'n scrupuleus besluit zou aandurven?"

"Men heeft het gemeentebestuur niet kunnen vermurwen. De harde, financiële realiteit bleek een te hoge horde voor de immateriële argumenten om het monument voor de binnenstad veilig te stellen. Volgens Heemschut, die zich al in een vroeg stadium voor het behoud inzette, 'een zeer eigen element in het ruimtelijk beeld van de plaats'. De verdwijning van de toren heeft ook buiten Heerenveen pijn gedaan."

"Heerenveen is de laatste twintig jaar verre van gelukkig geweest met de conservering van zijn monumenten. Vooral in het oude hart van de binnenstad zijn enkele schrijnend, lege plekken ontstaan door beslissingen, waaraan kortzichtigheid niet vreemd was."

O. V.